

tilistică, artistică, p. 197—226], și I. Griekat, *Дивошето јеванђеље, филолошка анализа* [Evanghelia lui Divoš, analiză filologică, p. 227—293], referitoare, în ordine, la limbile slovenă, macedoneană și sîrbocroată.

De notat că, în această ultimă lucrare, pe lângă detaliata analiză filologică asupra tetraevangelului de tip bosniac, descoperit în 1960 la biserica Sf. Nicola din Podvrh și păstrat în fragmente se dă și o binevenită privire de ansamblu asupra celorlalte evanghelii de tip bosniac cunoscute pînă în prezent. În ceea ce privește acest tetraevangel, denumit Evanghelia lui Divoš, autoarea îl consideră ca datînd de pe la sfîrșitul secolului al XIV-lea și i-l atribuie cunoscutului copist al vremii, Manojlo Grk. La valoarea lingvistică a acestui manuscris se adaugă și cea artistică, suficient de ilustrată de cele șase copii fotografice de la sfîrșitul articolului.

Lucrarea lui Berislav M. Nikolić, *Акцентацке алтернације у савременом српско-хрватском књижевном језику*, p. 185—196, ne oferă tabloul alternanțelor de accent (cantitative și calitative) din limba sîrbocroată literară contemporană, iar Olga Ristić unele aspecte ale funcțiilor prefixului *не* în compusele nominale, în articolul *Функција префикса не у неким именичким и привдеским композитима*, p. 385—395. P. Dimitrijević, subliniază, pe bază de material sîrbocroat, cele două sensuri principale, atributiv și completiv, ale propoziției subordonate relative (introduse prin pronumele relativ *koji* «care») în lucrarea: *Значења одредителних придаточних с относительным местоимением «који»*, p. 365—384.

În volum se mai află: referatul lui A. Peco, la cel de-al IV-lea Congres al Uniunii asociațiilor de slavistică din Iugoslavia¹, intitulat *Мјесто централнохерцеговачког говора међу осталим говорима данашње Херцеговине* [Locul graiului herțegovinean central printre celelalte graiuri ale Herțegovinei de astăzi, p. 295—328], articolul lui R. Flora, *Прилог питању класификације исторорумунског* [Contribuție la problema clasificării istororomînei, p. 329—355], variantă sîrbocroată a articolului publicat în limba română², și articolul lui Vladislav Lubas, *Ономастика у Палјака* [Onomastica la polonezi, p. 365—384].

Rubrica «Studii și articole», în cadrul căreia sînt publicate toate studiile amintite pînă acum, se încheie cu două contribuții etimologice: R. Kolarić, *Slo. Sodražica*, p. 395—398 și A. Šaulić, *Поглед на историјски развој назива Плевље и Пљевље (Плевља и Плевља)* [Privire asupra dezvoltării istorice a numelui Plevlje și Plevlja, p. 399—403].

În continuare, la rubrica «Critică», p. 405—432 se publică un număr de șase recenzii, la rubrica «Cronică», p. 433—436, o dare de seamă de la cel de-al III-lea Congres al Uniunii asociațiilor de slavistică din Iugoslavia (18.IX—23.IX.1961, Ljubljana) semnată de B. Nikolić, la rubrica «Bibliografie», p. 437—551, un număr de 1282 note bibliografice asupra lucrărilor de slavistică și filologie indo-europeană, apărute în Iugoslavia și în publicațiile slovene din Triest și Celovec, și două necroloage — al lui S.P. Obnorski și Max Vasmer — la rubrica «In memoriam», p. 553—559, semnate de B. Terzić și, respectiv, I. Pudić.

Volumul se încheie cu un indice de cuvinte, p. 561—582 și unul de nume, p. 583—593.

DORIN GĂMULESCU

НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ РУССКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ XIX ВЕКА И ЕЕ СВЯЗЕЙ С ДРУГИМИ ЛИТЕРАТУРАМИ НА МЕЖДУНАРОДНОМ СЪЕЗДЕ СЛАВИСТОВ

Ученые 26 стран мира съехались в Софию на V Международный съезд славистов. В обстановке горячей увлеченности и искреннего, глубокого интереса к науке проходила работа пяти секций: языкознания, литературоведения, народного творчества, литературно-лингвистических и историко-филологических проблем.

Вопросы развития славянских литератур и их соотношения с мировой литературой обсуждались в ряде подсекций. Работа подсекции литературы XVIII—XIX века еще раз показала тот огромный интерес, которые проявляют ученые всего мира к русской классической литературе. С исследованиями о творчестве ее представителей выступили, кроме советских литературоведов, ученые Болгарии и Румынии, Венгрии и Соединенных Штатов Америки, Германии и Польши, Чехословакии и Канады и многих других стран.

Особенно пристальное внимание привлекли к себе корифеи этой литературы, писатели, оказавшие глубокое воздействие на мировой литературный процесс — Пушкин, Толстой,

¹ Любраріе асесуі конгресу с-ау десфășурат ла Охріда între 23—29 маі 1963.

² Vezi R. Flora, *Despre stadiul actual al istororomînei*, în *Fonetica și Dialectologie*, vol IV, București, 1962, p. 135—170.